

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.488 van 16 mei 2013
in de zaak A. 207.605/VII-38.719.**

In zake :

1. de NV SAGEVAS
2. de NV STANLEYBET BELGIUM
3. de BVBA WORLD FOOTBALL ASSOCIATION
4. de VZW THE BELGIAN BETTING ASSOCIATION
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sébastien Champagne en Karl Stas
kantoor houdend te 1200 Brussel
Brand Whitlocklaan 165
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
2. de KANSSPELCOMMISSIE BIJ DE FEDERALE
OVERHEIDSDIENST JUSTITIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Van Heuven
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Cogels Osylei 61
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de NV van publiek recht NATIONALE LOTERIJ
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Philippe Vlaemminck en Robbe Verbeke
kantoor houdend te 1000 Brussel
Havenlaan 86C, bus 414
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 7 januari 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Kansspelcommissie van 7 november 2012 waarbij aan de NV van publiek recht Nationale Loterij de vergunning klasse F1 wordt verleend voor het inrichten van weddenschappen op sportwedstrijden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 april 2013.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Sébastien Champagne en Karl Stas, die verschijnen voor de verzoekende partijen, advocaat Dirk Van Heuven, die verschijnt voor de verwerende partijen, en advocaat Robbe Verbeke, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lanckswertdt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkoms

3. Met een op 5 februari 2013 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de NV van publiek recht Nationale Loterij om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4.1. Op grond van artikel 1 van het koninklijk besluit van 20 juli 2012 betreffende de voorwaarden voor het organiseren van weddenschappen door de Nationale Loterij kan de Kansspelcommissie aan de Nationale Loterij een bijkomende vergunning klasse F1 toekennen voor het inrichten van weddenschappen overeenkomstig de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers.

De huidige verzoekende partijen hebben een enig verzoekschrift tot nietigverklaring en schorsing van de tenuitvoerlegging van het genoemde koninklijk besluit ingediend (zaak A. 206.588/XI-19.262). Bij arrest van de Raad van State nr. 221.999 van 10 januari 2013 werd de vordering tot schorsing verworpen wegens het ontbreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen.

4.2. Op 26 september 2012 dient de tussenkomende partij een vergunningsaanvraag (klasse F1) in voor het organiseren van weddenschappen op sportevenementen. Paardenrennen of andere evenementen vallen buiten het voorwerp van de aanvraag.

4.3. De Kansspelcommissie vraagt bij brief van 1 oktober 2012 aan de tussenkomende partij om bijkomende stukken neer te leggen. Bij aangetekende brief van dezelfde dag wordt de tussenkomende partij verzocht om een waarborg van 10.000,00 euro te storten bij de deposito- en consignatiekas.

4.4. De tussenkomende partij wordt op 29 oktober 2012 opgeroepen om te worden gehoord op 7 november 2012. De Kansspelcommissie wenst inzonderheid verduidelijking te krijgen over het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging van het koninklijk besluit van 20 juli 2012 betreffende de voorwaarden voor het organiseren van weddenschappen door de Nationale Loterij.

4.5. Op 6 november 2012 vragen de raadslieden van de verzoekende partijen om rekening te houden met de door hen opgeworpen bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning aan de tussenkomende partij.

4.6. De Kansspelcommissie beslist op 7 november 2012 om aan de tussenkomende partij een vergunning klasse F1 toe te kennen om sportweddenschappen te organiseren.

Dit is de thans bestreden beslissing die als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 22 december 2010 betreffende het maximum aantal inrichters van weddenschappen en de procedure voor het behandelen van vergunningsaanvragen ingeval een vergunning vrijkomt wegens intrekking of stopzetting bepaalt dat het totaal aantal toegestane vergunningen F1 voor de periode van 1 januari 2011 tot en met 1 januari 2020 34 bedraagt;

Overwegende dat de kansspelcommissie in de zitting van 5 september 2012 de 34^e vergunning F1 uitreikte;

Overwegende dat artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 20 juli 2012 betreffende de voorwaarden voor het organiseren van weddenschappen door de Nationale Loterij bepaalt dat een bijkomende vergunning F1 kan worden toegekend aan de Nationale Loterij om weddenschappen in te richten krachtens de wet van 19 april 2002 tot rationalisering van de werking en het beheer van de Nationale Loterij en overeenkomstig de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers en dit op voorwaarde dat aan alle vergunningsvoorwaarden is voldaan;

Overwegende dat de Nationale Loterij op 27 september 2012 een vergunning klasse F1 aanvraagt voor het inrichten van sportweddenschappen;

Overwegende dat de noodzakelijke elementen in het dossier aanwezig zijn;

Overwegende dat de identiteit van de bestuurders en de aandeelhouders gekend zijn;

Overwegende dat de bestuurders aan de voorwaarden van de gecoördineerde kansspelwet van 7 mei 1999 voldoen;

Overwegende dat een lijst van inrichtingen waar in de toekomst weddenschappen zullen worden aangenomen, is toegevoegd;

Overwegende dat het reglement van de weddenschappen is toegevoegd;

Overwegende dat geen cumul werd vastgesteld met een vergunninghouder klasse E;

Overwegende dat de aanvrager overeenkomstig artikel 71 van de gecoördineerde wet van 7 mei 1999 een waarborg van 10.000,00 Euro heeft gestort;

Overwegende dat de aanvrager de nodige fiscale attesten heeft voorgelegd; dat hieruit blijkt dat de aanvrager inzake BTW en directe belastingen alle vaststaande en onbetwiste schulden heeft voldaan;

Overwegende dat de solvabiliteitsratio van de aanvrager conform de vereisten van de kansspelcommissie is;

Overwegende dat Dhr. Waerlop en Dhr. Van Baevegem tijdens de hoorzitting van 7 november 2012 verschijnen voor de kansspelcommissie; dat zij niet in het bezit zijn van een volmacht om de aanvrager te vertegenwoordigen; dat zij aldus niet worden gehoord door de kansspelcommissie; dat dergelijke volmacht via fax van 7 november 2012 om 12:44h door Dhr. Pittevils, gedelegeerd bestuurder van de Nationale Loterij, wordt verleend; dat dit stuk wordt geweerd uit het aanvraagdossier gezien de beraadslaging op het ogenblik van ontvangst van het stuk reeds was gefinaliseerd;

Overwegende dat Dhr. Waerlop en Dhr. Van Baevegem tijdens de zitting van 7 november 2012 een nota neerleggen die is ondertekend door Dhr. Pittevils, gedelegeerd bestuurder van de aanvrager;

Overwegende dat Meester Riemslagh tijdens de zitting van 7 november 2012 voor de kansspelcommissie verschijnt om te worden gehoord als raadsman van de Nationale Loterij inzake het verzoekschrift tot schorsing en annulatie van het Koninklijk Besluit van 20 juli 2012 betreffende de voorwaarden voor het organiseren van weddenschappen door de Nationale Loterij; dat Meester Riemslagh verduidelijkt niet de raadsman van de Nationale Loterij te zijn maar op te treden als raadsman voor de Belgische Staat; dat Meester Riemslagh aanhaalt dat er door de Raad van State nog geen zitting is vastgesteld waarop het verzoek tot schorsing van het Koninklijk Besluit van 20 juli 2012 betreffende de voorwaarden voor het organiseren van weddenschappen door de Nationale Loterij zal worden behandeld;

Overwegende dat het Koninklijk Besluit van 20 juli 2012 betreffende de voorwaarden voor het organiseren van weddenschappen door de Nationale Loterij bepaalt dat een 35^e vergunning klasse F1 kan worden toegekend aan de Nationale Loterij en dat de kansspelcommissie deze vergunning verleent indien aan alle vergunningsvoorwaarden is voldaan;

Overwegende dat de aanvrager een aanvraag heeft ingediend tot het bekomen van deze 35^e vergunning klasse F1; dat uit nazicht van deze aanvraag blijkt dat aan alle vergunningsvoorwaarden is voldaan;

Overwegende dat de kansspelcommissie, conform artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 20 juli 2012 betreffende de voorwaarden voor het organiseren van weddenschappen door de Nationale Loterij, bijgevolg een vergunning klasse F1 dient te verlenen aan de aanvrager;

Overwegende dat de kansspelcommissie geen rekening kan houden met het loutere feit dat een verzoekschrift tot schorsing en annulatie van het Koninklijk Besluit van 20 juli 2012 betreffende de voorwaarden voor het organiseren van weddenschappen door de Nationale Loterij bij de Raad van State werd ingediend;

Overwegende dat de kansspelcommissie enkel gehouden is een arrest van de Raad van State te respecteren; dat de Raad van State met betrekking tot het bovenvermelde verzoekschrift nog geen arrest heeft geveld; dat er daarenboven nog geen termijn is gekend waarbinnen een arrest van de Raad van State kan worden verwacht;

Overwegende dat het uitstellen van de beslissing tot toekenning van de vergunning F1 aan de aanvrager tot het arrest van de Raad van State zou leiden tot een niet te verantwoorden rechtsonzekerheid bij de aanvrager en bij de vergunninghouders klasse F2 die met de aanvrager wensen samen te werken aangezien de aanvrager aan alle vergunningsvoorwaarden heeft voldaan en aldus conform artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 20 juli 2012 betreffende de voorwaarden voor het organiseren van weddenschappen door de Nationale Loterij een vergunning F1 dient te verkrijgen;

Overwegende dat de Kansspelcommissie wettelijk is samengesteld op basis van het principe van de continuïteit van een overheidsdienst; (RvS. Arrest n°220.330 van 16 juli 2012)".

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. De verwerende partijen werpen verschillende excepties op nopens de ontvankelijkheid van de vordering.

Beoordeling

6. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over die excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

7. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

8. Met betrekking tot de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wijzen de verzoekende partijen in essentie op het commerciële en concurrentiële nadeel dat zij zullen lijden wanneer de tussenkomen partij via haar uitgebreid netwerk van verkooppunten bij dagbladhandelaars de betrokken weddenschappen zal aanbieden.

Beoordeling

9. Luidens artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State moet het enig verzoekschrift houdende een vordering tot schorsing een uiteenzetting bevatten van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. De verzoekende partij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel zeer concrete gegevens overleggen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een dergelijk nadeel voorhanden is en het voor de tegenpartij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Dit houdt in dat de verzoekende partij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen omtrent de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing veroorzaakt.

10. Gewis kan worden aangenomen dat het toetreden van de tussenkomende partij tot de markt van de sportweddenschappen, een negatieve weerslag zal hebben op het marktaandeel van de verzoekende partijen, alsook op hun toekomstige omzet in de betrokken markt van weddenschappen. Die negatieve gevolgen vormen echter in wezen een financieel nadeel dat herstelbaar is. Met de uiteenzetting in het verzoekschrift maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat de aantasting van de commerciële en concurrentiële positie dermate fundamenteel is dat een reële bedreiging bestaat voor hun voortbestaan op korte termijn.

Evenmin tonen zij aan dat het geldelijke nadeel dat zij zullen lijden door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet meer hersteld kan worden na een eventueel vernietigingsarrest.

11. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de NV van publiek recht Nationale Loterij tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien mei tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron